

УКРАЇНЦІ ОБИРАЮТЬ «БАТЬКІВЩИНУ»

Де обіцяний безвіз? Де реформи за два з половиною роки президентства Петра Порошенка? Чому з корупцією не боремось? Чому війну не закінчили за лічені дні? Врешті-решт чому народ доводять до зубожіння? Надто багато питань нині люди ставлять перед владою. Тож зовсім не дивно, що 83,5% українців загалом негативно оцінюють «усе, що зараз відбувається в країні». Саме такі дані всеукраїнського опитування громадської думки, яке провів Київський міжнародний інститут соціології (КМІС). Методом особистого інтерв'ю оброблено відповіді 2039 респондентів, що мешкають у 110 населених пунктах усіх регіонів України (крім АР Крим). У Луганській і Донецькій областях опитування відбувалося лише на підконтрольній Україні території.

СТОМЛЕНІ ВЛАДОЮ

Лише 0,8% населення задовольняє нинішній стан речей, а 82,4% українців оцінюють поточну соціально-економічну ситуацію як «погану». Головною причиною цього є коруп-

ція у вищих ешелонах влади — так вважають 66% опитаних. Друга причина — воєнні дії на сході України (40,5%). Третя — безпорадність та непрофесіоналізм чинної виконавчої влади (33,6%). Четвертий чинник — неспроможність Верховної Ради ухвалювати потрібні країні закони (25,8%).

Також респондентам запропонували відповісти на запитання: «На вашу думку, президент України веде країну в правильному чи неправильному напрямі?». Результати отримали такі: безпомилний шлях — 13,9%, хибний — 68,5%. При цьому українці сумніваються, що чинний глава держави зможе вивести країну з кризи — 69,9%. Вірять у його сили 14,1% опитуваних. Водночас 68,1% опитуваних вважають, що Порошенко не спроможний закінчити війну. А 16,4% все ж сподіваються, що президентові це вдасться.

Проте 63% респондентів наголошують на тому, що необхідне повне перезаван-

таження влади, включно з президентом, урядом, парламентом, судами та силовими органами. Не погоджуються із цією думкою 17,9% громадян.

Разом із тим 83,5% в принципі негативно оцінюють все, що нині відбувається в країні. Позитивно реагують на українські реалії лише 5,3% опитаних.

Далі було запропоноване ще одне питання: «Що, на вашу думку, краще: терпіти все, що нині відбувається в країні, заради збереження спокою, чи вийти на вулицю з протестом?». 55,8% громадян віддають перевагу вуличним протестам, 15,6% згодні терпіти. Однак особисто взяти участь у акціях спротиву діям чинної влади можуть 39,6% українців, 46,1% не готові до цього.

В особистих інтерв'ю респондентів запитали, чи важливе для них запровадження безвізового режиму з Європейським Союзом. Схвально відповіли 40,1%,

а от 52% опитаних не переймаються цією темою!

Наступне питання: «Ви вірите чи не вірите в те, що обіцяне урядом дворазове підвищення рівня мінімальної зарплатні сприятиме відчутному зростанню особисто ваших доходів?». «Так» відповіли 12,9%, «ні» — 75%!

Наступна актуальна тема — надвисокі тарифи на житлово-комунальні послуги. Тож соціологи запитали про ставлення до ідеї, запропонованої прем'єр-міністром Володимиром Гройсманом, сплачувати за комуналку в розстрочку. Позитивно цю ініціативу сприйняли 22% українців, негативно — 54,2%. Водночас 65,4% респондентів вважають, що субсидії є перерозподілом державних коштів на користь олігархів. Проте 11,7% громадян не погоджуються з такою думкою. Загалом же з'ясувалося, що 41,2% опитуваних не отримують субсидій.

(Закінчення на стор. 2)

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА
НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

Українці обирають «БАТЬКІВЩИНУ»

(Закінчення. Початок на стор. 1)

ЕЛЕКТОРАЛЬНІ ПРИСТРАСТІ

Українці запитали, за які політичні сили вони б віддали свої голоси, якби вибори до Верховної Ради відбулися в середині листопада. Отож якби ті, хто не визначився, кого підтримувати, за звичаєм не прийшли на виборчі дільниці, участь у голосуванні взяли б близько 44% усіх виборців.

Лідером електоральних симпатій є партія «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» — за неї

Усі ці показники є найближчими до можливих результатів волевиявлення.

Цікаво, що в опитуванні окремо фігурували партії «Удар» (2,4%) та політична сила прем'єр-міністра Володимира Гройсмана (2,3%).

«Хоча нині Кличко і Гройсман асоціюються з командою президента, але, з огляду на намагання цих політиків демонструвати самостійність і навіть певну невдоволеність своїм становищем у пропрезидентській силі, у разі проведення виборів вони можуть спробувати самостійно балотува-

Юрій Бойко — 9,4%; Олег Ляшко — 9,4%; Андрій Садовий — 7,2%; Олег Тягнибок — 4,5%; Дмитро Ярош — 3,1%.

Респондентам поставили запитання: якби в другий тур виборів президента України вийшли Петро Порошенко і Юлія Тимошенко, за кого б із цих кандидатів ви проголосували? Відповіді розподілилися так: 23,8% — за Юлію Тимошенко та 17% — за Петра Порошенка.

Загалом оприлюднені результати опитування, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології, свідчать про значне

82,4% УКРАЇНЦІВ ОЦІНЮЮТЬ ПОТОЧНУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНУ СИТУАЦІЮ ЯК «ПОГАНУ». ГОЛОВНОЮ ПРИЧИНОЮ ЦЬОГО Є КОРУПЦІЯ У ВИЩИХ ЕШЕЛОНАХ ВЛАДИ — ТАК ВВАЖАЮТЬ 66% ОПИТАНИХ

проголосували б 19,1% громадян. (До речі, лише за два місяці рейтинг цієї політсили зріс на 3,7%.) На другому місці розташувалася партія «Блок Петра Порошенка» з 13,2% голосів (втратила за два місяці 1,3%). Третє місце посів «Опозиційний блок» — 10,1% (втрата 3%).

Також до парламенту потрапляють такі політичні сили: Радикальна партія Олега Ляшка — 9% (мінус 0,6%); партія «За життя» — 8,1% (вперше в рейтингу); партія «Громадянська позиція» — 6,1% (плюс 0,1%); Об'єднання «Самопоміч» — 6% (мінус 4,3%); Всеукраїнське об'єднання «Свобода» — 5,5% (плюс 1,6%). Інші політгравці не подолали п'ятивідсоткового прохідного бар'єру.

До речі, рівень підтримки партії «Народний фронт» — однієї з учасниць так званої парламентської коаліції — нині становить 0,9%! А це фактично межі статистичної похибки!

тися до парламенту. Тим більше, що за плечима мера Києва є досвід партії «УДАР», а в прем'єра — партії «Совість України» і «Вінницька європейська стратегія». Остання, до речі, на нещодавніх місцевих виборах здобула у Вінниці значно більше голосів, ніж БПП, — пояснює генеральний директор КМІС Володимир Паніотто.

Водночас респонденти відповіли на питання, за кого б вони проголосували на президентських виборах, якби такі відбулися в середині листопада. Отож якщо б ті, хто не визначився, не прийшли, участь у волевиявленні взяли б близько 47% усіх виборців.

Перше місце в рейтингу посіла лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко, за яку готові проголосувати 21,3% громадян. На другому місці опинився чинний президент Петро Порошенко, набравши 18,5% голосів. Далі розташувалися: Вадим Рабінович — 11,7%; Анатолій Гриценко — 10,5%;

розчарування українців у нинішній владі. Респонденти воліли б навіть повного перезавантаження усіх глорів влади.

І наразі привід для оголошення дочасних парламентських виборів є, адже досі невідомо, чи існує у Верховній Раді коаліція. За понад півроку громадянам так і не показали списку депутатів, які входять до більшості.

Однак влада всіляко заперечує можливість проведення позачергового волевиявлення. Один із аргументів — гіпотетичний реванш проросійських сил. Та результати соціологічного дослідження лише підтверджують хибність таких тверджень. Тим часом затягування виборів може зіграти злий жарт із самою владою: рейтинг президента Петра Порошенка й надалі знижуватиметься. А підконтрольний йому БПП може спіткати доля «Народного фронту».

Яна ДЖУНГАРОВА

КОМЕНТАРІ ЕКСПЕРТІВ

Влада прогнала змагання

Борис БЕСПАЛИЙ,
політолог:

«Рейтинг «Батьківщини» зростає, адже підтвердилася правильність стратегії цієї політичної сили. Мабуть, лишень у цій партії пам'ятають, що ми живемо не в банановій республіці. Адже наразі йдеться уже навіть не про надвисокі тарифи, а про виживання людей. Тож я прогножую, що в майбутньому народна підтримка «Батьківщини» буде ще більшою.

З іншого боку, українці й далі розчаровуються у владі. Слів чимало, а справ катма. Можна перефразувати на сучасний лад старий радянський анекдот: якщо холодильник підключити до телевізора, то він стане заповненим. Нині це звучатиме так: можна під'єднатися до сайту президента і там дізнатися, як гарно нам живеться. Насправді ж війна не закінчується, реформ немає... Якщо так і далі триватиме, то розчарування буде посилюватися, а рейтинг влади падати.

До речі, те, що команда Януковича нині спокійно працює у парламенті, теж відгукнеться владі. Я маю на увазі «Опозиційний блок», який є в опозиції до України.

Наразі можна сказати, що ситуація поляризована: є команда Тимошенко і команда Порошенка. Все

інше відійшло на маргінес. Нові політичні проекти або кволі, або технічні.

Рейтинг інших політсил, присутніх у парламенті, теж падає, що й не дивно. У «Самопоміч», з доволі значним кредитом народної довіри, справді був шанс. Там багато цікавих людей. Але, так би мовити, розумом вони розуміють, що з цією владою їм не по дорозі, а серцем — бояться перейти в нормальну опозицію. Я розділяю особисту мужність і політичну. Так ось політично вони ніякі. Наприклад, Юлії Тимошенко вистачає і того, й іншого. Але це дуже рідкісне поєднання.

Що стосується «радикалів»... Це клоунський проект, хоч я поважаю усі професії, та хай вже мені пробачують. Ляшко — бліда копія Жириновського, яка вже остогидла. І ще: одна справа, коли клоуни веселять народ у мирний час, інша — коли точиться війна. Це безвідповідальність.

Насправді ж розрив між тим, чого хоче народ, і як діє влада — це вже підстава для проведення позачергових парламентських виборів. І я думаю, що чим швидше влада з цим погодиться, тим із меншими втратами вона піде. А вона піде все одно!»

Олесь ДОНІЙ,
президент громадської організації
«Центр досліджень політичних цінностей»:

«Після оприлюднення рейтингу КМІСу ми побачили, як підконтрольні Адміністрації президента політичні експерти намагалися дискредитувати це соціопитування і загалом соціологію. Адже оприлюднена інформація була не на користь Банкової. На жаль, контроль АП над Інтернетом та експертним середовищем колозальний. Тому й були кинуті всі сили на дискредитацію опитування.

Насправді ж генеральний директор Київського міжнародного інституту соціології, професор кафедри НаУКМА Володимир Паніотто — людина, яка дбає про своє ім'я. А сам КМІС — інститут із найвищим рейтингом у соціологічній галузі.

Щодо результатів. Нині збільшується розрив між «Батьківщиною» та БПП. Чесно кажучи, такі тенденції мали б постати вже давно. Чому так довго населення розбиралося у БПП і власне в Порошенкові? Питання риторичне. Але українці й раніше відзначалися аномальною нерозбірливістю. Добре хоч нині вже приходиться розуміння того, чим є ця влада, яка доводить людей до злиднів (бо ж бідними легше маніпулювати, керувати). І логічно, що за такого розчарування голоси переходять до тієї політичної сили, яка переймається питанням добробуту населення. Тарифи, маніпуляції у банківській сфері та багато інших питань піднімає саме «Батьківщина» та її лідер Юлія Тимошенко.

Та влада, яка буцімто на словах проукраїнська, але насправді під-

грає Путіну, змагається з патріотичною опозицією. Тож загалом останній рейтинг КМІСу демонструє дуже позитивну тенденцію.

Водночас є і погана тенденція. Ми бачимо, що проти тих політиків та політичних сил, які нарощують свій рейтинг, піднімають хвилю чорного піару. Це цілеспрямовані спроби дискредитувати, зганьбити будького, хто небезпечний особисто для Петра Порошенка. Зараз це стосується, зокрема, Юлії Тимошенко. Це просто треба розуміти.

Що стосується просідання рейтингу «Самопоміч». По цій політсилі також був нанесений удар із АП, пов'язаний із так званім сміттєвим скандалом. Та тут питання до самої партії, рейтинг якої не повинен залежати від одного лідера. «Самопоміч» мусить мати активнішу позицію. Тож в принципі це навіть не провисання рейтингу, а просто здорова конкуренція у патріотичному середовищі.

Насправді ж усі три фракції, які не ввійшли до коаліції, — «Батьківщина», «Самопоміч», «Радикальна партія» — мали б співпрацювати. Але в АП зацікавлені, щоб між ними були чварки. Прикро, що на це повелось керівництво «радикалів». Хочеться вірити, що воно змінить свою позицію. Тому що найбільшу небезпеку для країни становить чинна влада. І щоб подолати цей режим, потрібна співпраця між усіма партіями патріотичної опозиції».

Попри те, що в Україні зареєстровано близько 1,7 млн внутрішньо переміщених осіб, їхня участь у місцевих виборах досі не врегульована. Тобто майже 4% українських виборців позбавлені можливості реалізувати своє право волевиявлення. Так, лише до кінця року в Україні мають відбутися 438 виборів на місцях, зокрема в об'єднаних територіальних громадах. У багатьох із них переселенці вже обжилися і планують залишатися, однак вони не можуть впливати на обрання місцевої влади.

Конституція України та міжнародні стандарти декларують для всіх громадян рівні права, зокрема виборчі. Так, керівні принципи ООН з питань переміщення осіб у межах країни, рекомендації Комітету міністрів Ради Європи, рекомендації ПАРС зобов'язують держави на законодавчому рівні гарантувати переміщеним особам їх участь у виборах, причому місцевих також.

Однак в українському законодавстві виникла правова колізія. У нормах Закону «Про тимчасово переміщених осіб» від 2014 року йдеться про необхідність забезпечення виборчого права громадян, які змушені були переселитися у зв'язку з війною на Донбасі та окупацією Криму. Зокрема, у ст. 8 закону зазначається, що внутрішньо переміщена особа (ВПО) «реалізує своє право голосу на місцевих виборах шляхом зміни місця голосування без зміни виборчої адреси».

Однак у вересні 2015 року набув чинності новий Закон України «Про місцеві вибори», у якому не передбачена можливість голосування

БЕЗ ПРАВА ГОЛОСУ

«Торік позитивні рішення суду були ухвалені лише стосовно двох переселенців — із Криму та Донбасу. Вони єдині з ВПО, кому вдалося проголосувати на місцевих виборах. Суд тоді дійшов висновку, що довідка про взяття на облік ВПО є підставою для визначення адреси громади, де проживає переселенець», — підкреслила Дурнева.

Для вирішення питання голосування переселенців на місцевих виборах було підготовлено кілька законопроектів. Зокрема, за співавторства народного депутата від «Батьківщини» Олексія Рябчина розроблений законопроект 2501а-1 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення виборчих прав внутрішньо переміщених осіб».

«Ми пропонували, щоб довідка про взяття на облік ВПО вважалася під час проведення місцевих вибо-

то нехай іде на такий крок і подає відповідну заяву. Якщо ні — нехай чекає врегулювання конфлікту на Донбасі і тоді голосує. Але в будь-якому разі у людини має бути вибір», — роз'яснює Олександр Ключев.

В одному з альтернативних законопроектів раніше пропонувалося забезпечити реалізацію права голосу ВПО шляхом «тимчасової зміни місця голосування без зміни виборчої адреси». Тобто людина повинна була звернутися до відділу соціального захисту, надати довідку ВПО.

ЯК МИ МОЖЕМО БОРОТИСЯ ЗА СЕРЦЯ ТА РОЗУМИ ЖИТЕЛІВ ДОНБАСУ Й КРИМУ, ЯКІ ВСЕ ОДНО ЗАЛИШАЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКИМИ, ЯКЩО ДЕРЖАВА УТИСКАЄ ПРАВА ТИХ, ХТО НЕ ЗАХОТІВ ЗАЛИШАТИСЯ В ОКУПАЦІЇ?

місцевих виборах людей, які прописані в інших регіонах, є великою проблемою. Якщо ВПО придбала житло на території певної громади чи легально його орендує, вона автоматично отримує право голосу на виборах. Тоді людина розглядається вже не як ВПО, а як представник територіальної громади. В іншому випадку ми дуже швидко надамо право голосу всім. А велика кількість переселенців у маленькому населеному пункті може суттєво позначитися на результатах голосування».

Ця думка є доволі спірною. Не дозволяти ВПО брати участь у місцевому волевиявленні — це, певно, слабка позиція держави: за три роки переселенцям не надали допомоги, на яку вони могли розраховувати, тікаючи від війни. Складається враження, що всі зусилля держави спрямовані лише на раціоналізацію виплат ВПО шляхом проведення масштабних верифікацій для пенсіонерів та малозабезпечених. Інший комплекс проблем залишається поза увагою.

«Внутрішньо переміщені особи однозначно повинні мати можливість реалізувати своє виборче право в повному обсязі, нарівні з іншими громадянами України. Це стосується і місцевих виборів, оскільки значна кількість переселенців уже не планують залишити громад, де нині проживають, а деякі з них навіть очолили органи місцевого самоврядування. Як ми можемо боротися за серця та розуми жителів Донбасу й Криму, які все одно залишаються українськими, якщо держава утискає права тих, хто не захотів залишатися в окупації? Навпаки, необхідно інтегрувати їх у громади, залучати до повноцінного соціального життя», — наголошує Олексій Рябчин.

У міжнародній практиці існують різні підходи до забезпечення виборчих прав переселенців на місцевих виборах. Наприклад, відповідно

до виборчого кодексу Грузії, внутрішньо переміщених осіб вносять до єдиного списку виборців за місцем їх фактичного проживання. У Великобританії право голосувати на місцевих виборах мають громадяни всіх країн ЄС: якщо ти живеш на цій території, платиш тут податки — можеш обирати свою владу. У Франції кілька років тому спалахнула дискусія навколо того, щоб дозволити мігрантам навіть без громадянства голосувати на місцях.

Тетяна Дурнева зазначає, що в міжнародному досвіді для вирішення цієї проблеми також враховують «ценз осілості»: щоб вважатися членом територіальної громади, людина має прожити у ній певний проміжок часу.

«Кожна країна визначає такий термін самостійно. Наприклад, на місцевих виборах у Швеції мають право голосувати громадяни Данії та Норвегії, якщо вони проживають на території Швеції протягом півроку і реєструються у податкових органах. Інші громадяни ЄС мають прожити у країні упродовж трьох років. З власного досвіду можу сказати, що розуміння місця, у якому ти замешкав, приходить через півроку. В Законі «Про свободу пересування», зокрема, сказано, що проживання до шести місяців у межах певної територіальної громади є тимчасовим», — зазначає виконавчий директор Громадського холдингу «Група впливу».

Наразі активна громадськість та експертне середовище продовжують дискусію щодо того, в який спосіб забезпечити виборчі права ВПО.

«Однак для парламентарів це питання не є актуальним. І якби ми нині винесли на розгляд Верховної Ради будь-який законопроект про надання додаткових прав ВПО, це навряд чи викликало б позитивну реакцію», — резюмує Тетяна Дурнева.

Вікторія ЧАЙКА

У ГРУЗІЇ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ВНОСЯТЬ ДО ЄДИНОГО СПИСКУ ВИБОРЦІВ ЗА МІСЦЕМ ЇХ ФАКТИЧНОГО ПРОЖИВАННЯ. У ФРАНЦІЇ КІЛЬКА РОКІВ ТОМУ СПАЛАХНУЛА ДИСКУСІЯ НАВКОЛО ТОГО, ЩОБ ДОЗВОЛИТИ МІГРАНТАМ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ГОЛОСУВАТИ НА МІСЦЯХ

ВПО, оскільки вони перебувають за межами населеного пункту, де прописані.

Зазначимо, на парламентських виборах 2014 року внутрішньо переміщені особи змогли віддати свої голоси, однак тільки за виборчі списки партій. Тоді Центральна виборча комісія дозволила переселенцям тимчасово змінити свою виборчу адресу та голосувати за місцем фактичного проживання.

«Оскільки ЦВК не провела потужної інформаційно-просвітницької кампанії, в останніх парламентських виборах взяли участь лише близько 190 тисяч із 500 тисяч зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб», — зазначає виконавчий директор Громадського холдингу «Група впливу» Тетяна Дурнева.

Вона зазначає, що наразі єдиним механізмом захисту виборчих прав переселенців є звернення до суду.

рив документом, що посвідчує місце проживання. Виборча адреса виборця, який є вимушеним переселенцем, визначалася б за адресою його фактичного проживання, зазначеною у цій довідці. На жаль, Верховна Рада тоді не підтримала нашу ініціативу, — розповів «ВВ» Олексій Рябчин. — Разом з тим у січні 2016 року набули чинності законодавчі зміни, відповідно до яких Державна міграційна служба більше не проставляє у довідках ВПО їх місце перебування. Тож потрібна нова модель голосування на місцевих виборах, у якій будуть враховані права внутрішньо переміщених осіб. Нині ми з колегами розробляємо таку модель».

Аналітик Громадянської мережі ОПОРА Олександр Ключев додає, що сам переселенець мусить ініціювати зміну виборчої адреси.

«Автоматичний принцип тут не діє. Якщо людина вирішила, що вона проживатиме в певній громаді,

На основі цього її мали б внести до списків виборців. Однак, за словами Ключева, не був прописаний механізм фіксації місця голосування виборця, тому існував ризик, що людина могла зловживати своїм виборчим правом.

Разом з тим у Комітеті виборців України зробили гостру заяву щодо того, що правом голосувати на місцевих виборах повинні бути наділені лише представники територіальних громад.

«На місцевих виборах обираються депутати і голови місцевих рад. І ВПО, яка лише тимчасово перебуває на території цієї громади, не може за них голосувати. Так само, як не мають такого права внутрішні трудові мігранти, які приїхали до певного населеного пункту і проживають у ньому кілька місяців чи навіть років», — зазначив «ВВ» голова Комітету виборців України Олексій Кошель. — Взагалі голосування на

В следующем году мировую экономику может настичь кризис, к которому, по словам экспертов, Украина не готова. Три предыдущих года мы «проспали» — структурные реформы в стране так и не были проведены. В 2017 году у нас будет последний шанс кардинально изменить ситуацию. В ином случае Украина будет двигаться по пути к дефолту.

ВЫДЕРЖИМ ЛИ ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ЦУНАМИ?

Украина — одна из самых бедных стран Центральной и Восточной Европы. В то время как в Венгрии в 2016 году ВВП на душу населения достигло 10 тыс. долларов, в Румынии — 6 тыс. долларов, то в Украине, как и в Молдове, — около 2 тыс. долларов.

«За 2014–2016 годы экономика Украины упала на 20%, причем на 17% — в 2014–2015 годах, — отмечает исполнительный директор Международного фонда Блейзера Олег Устенко. — Сейчас мы не дотягиваем даже до 65% от ВВП 1991 года, когда началось грандиозное падение экономики Украины».

В следующем году ожидается 2–3% рост ВВП.

«Но чтобы экономика развивалась и страна могла бороться с бедностью, нужен рост минимум 5% в год. Локомотив мировой экономики, по прогнозам, будет двигаться со скоростью около 4%. Наше отставание будет нарастать, а разрыв между уровнем жизни в Украине и развитых странах увеличиваться. Чтобы прогрессировать, нужно проводить серьезные структурные реформы. Кроме того, заявленное увеличение ВВП в большей мере искусственное. В перерасчете ВВП учитываются и административные услуги, которые оказывает государство. А доля государства в перераспределении бюджетных средств начала активно расти при Януковиче, и этот процесс про-

номическому коллапсу. Еще пару лет подобной экономической политики, и мы можем превратиться в европейскую Венесуэлу».

Кстати, Найман обращает внимание на то, что сейчас остро встает вопрос обновления основных фондов ЖКХ: «Да, у нас пока работают тепловые и электростанции, ходит метро. Но в их модернизацию нужно вкладывать огромные деньги. Сегодня эти деньги воруются, потому что уровень коррупции в стране остался таким же, как при Януковиче. Только Украина стала беднее, и основные фонды до предела износились».

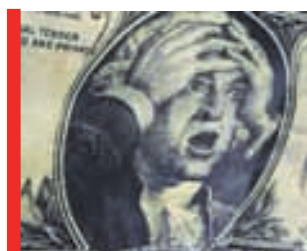
Нужно учитывать, что в начале 2015 года Украина пережила коллапс экспорта, и возобновить прежние объемы пока не удалось.

«Если верить статистике, у нас произошла переориентация с российского на европейские рынки. Так, до 2014 года порядка 15–17 копеек в каждой гривне, которую мы получали от экспорта, оплачивали потребители из России и СНГ, а 12 копеек — из европейских стран. Сейчас на российских потребителей приходится по 5 копеек и порядка 20 копеек — на европейских. Но западные рынки пока не смогли компенсировать потери в РФ, и в денежном эквиваленте мы теряем миллиарды долларов», — объясняет Олег Устенко.

Учитывая модель украинской экономики, наше состояние в большой мере зависит от ситуации на внешних сырьевых рынках. Если в текущем году, по сравнению с про-

В ДОЛГОВОЙ ЛОВУШКЕ

ЗАПАД НАСТОЛЬКО РАЗОЧАРОВАЛСЯ В НЕСПОСОБНОСТИ УКРАИНЫ ПРОВЕСТИ РЕФОРМЫ, ЧТО ПОТРЕБУЕТ ОТ НАС ПРИВЛЕЧЕНИЯ ВНЕШНЕЙ ПОМОЩИ. И НЕЛЬЗЯ ИСКЛЮЧАТЬ МЕЖДУНАРОДНЫЙ ТРИБУНАЛ В ОТНОШЕНИИ УКРАИНСКИХ ВЛАСТЕЙ

может оказаться цунами. Поэтому украинцам и бизнесу можно посоветовать сформировать как можно больше финансовых запасов», — говорит Найман.

Экономист Андрей Блинов считает, что на мировых рынках сырья в следующем году будет наблюдаться высокая волатильность цен.

«В первом полугодии цена на нефть может гулять в диапазоне 30–70 долларов за баррель. Если цена на зерно, металлургическую продукцию вырастет, и на эти продукты параллельно возрастет

По словам Олега Устенко, Украина, скорее всего, до конца года не получит ожидаемый транш от МВФ в размере 1,3 млрд долларов. Также возникают большие сомнения, продолжим ли мы активную фазу сотрудничества с Фондом в 2017 году. А потребность во внешнем финансировании на следующий год оценивалась приблизительно в 7–10 млрд долларов.

«На протяжении первого-второго кварталов для Украины будут закрыты внешние рынки заимствования капитала. Мы сможем выйти на них в начале лета, но прямые иностранные инвестиции не превысят 2–3 млрд долларов. То есть придется брать деньги из золотовалютных резервов, из-за которой курс может резко взорваться. Однако самое печальное, что экономика будет обречена на вялотекущий рост. Если структурные реформы не войдут в активную фазу, то мы будем делать шаг вперед и несколько назад. Так, как было в течение 25 лет новейшей украинской экономической истории», — объясняет экономист.

Эрик Найман обращает внимание, что в 2018 году, согласно схеме реструктуризации государственного долга, Украине придется начать выплачивать основную часть займов. И если в 2017 году ситуация в Украине кардинально не изменится, мы не потянем эти выплаты.

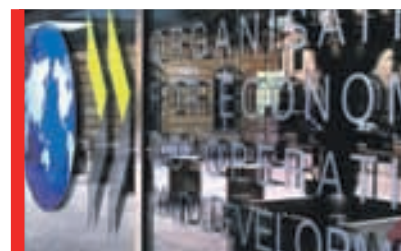
«В золотовалютных резервах Украины наших денег нет. Из 15,5 млрд долларов ЗВР 11,5 млрд — это деньги МВФ, более 4 млрд долларов — Всемирного банка.

Еще 3 млрд — это кредитные гарантии США, и 2,3 млрд долларов — кредиты ЕС. За последние годы Украина умудрилась набрать столько долгов, что в условиях отсутствия реформ страна идет прямым ходом к дефолту. И Украине придется его объявить уже в 2018 году, если в 2017-м не будет проведена дерегуляция бизнеса, деофшоризация, деолигархизация, хотя эти слова, из-за отсутствия реальных действий, уже набрали оскомину. Причем это будет дефолт не перед частными держателями госдолга, а перед государственными организациями: МВФ, правительством США, правительством ЕС.

2017 год — это последний шанс для Украины, потому что три предыдущие мы просто «профукали». Запад настолько разочаровался в неспособности Украины провести реформы, что потребует от нас привлечения внешней помощи. Нужно учитывать, что следующая Администрация президента США будет более жесткой по отношению к Украине. И нельзя исключать международный трибунал в отношении украинских властей», — прогнозирует экономист.

Андрей Блинов подчеркивает, что главный вывод, который мы должны сделать по истечении 2016 года, — «дальше так жить нельзя»: «Хорошим в данной ситуации является то, что мы все чаще начинаем говорить о смене экономической политики. Мы должны ориентироваться на свои внутренние ресурсы. Интересно, что у нас растет сектор строительства и строительных материалов. Это свидетельствует, что люди и бизнес ищут пути вложения средств внутри страны».

Кура ВИНОГРАДОВА

С 1 ИЮНЯ 2017 ГОДА УКРАИНУ МОГУТ ВНЕСТИ В ЧЕРНЫЙ СПИСОК ОРГАНИЗАЦИИ ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И РАЗВИТИЯ. ЭТО СПОСОБНО ОСТАНОВИТЬ ЭКСПОРТ ИЗ УКРАИНЫ, ЧТО ПРИВЕДЕТ К ЭКОНОМИЧЕСКОМУ КОЛЛАПСУ

должается сейчас», — добавляет Устенко.

В Украине действует экспортно-сырьевая модель экономического развития, за три последних года мы не смогли переориентироваться на инвестиционную модель.

«Причем олигархизация усугубляет нашу сырьевую зависимость. Олигархи не заинтересованы во вложении денег в промышленность и производстве товаров с высокой добавленной стоимостью. Они нацелены на то, чтобы извлекать сырье и продавать его в необработанном или полуобработанном виде, — отмечает экономист Эрик Найман. — Кроме того, есть угроза, что с 1 июня 2017 года Украину могут внести в черный список Организации экономического сотрудничества и развития — после того, как мы не присоединимся к ряду международных соглашений. Это способно остановить экспорт из Украины, что приведет к эко-

шлым, на них не было резких колебаний, то в 2017-м картина может резко измениться. По словам Наймана, экономическая политика президента США Дональда Трампа (в частности, уже прозвучали заявления об ограничении взаимодействия в рамках Тихоокеанского сотрудничества и защите рынков США) способна спровоцировать кризис в Китае, что ударит по ценам на сырье.

«Как следствие — ВВП на душу населения в Украине легко может скатиться до 1000 долларов. А есть простая зависимость: ВВП умножить на 10% — получим среднемесячную заработную плату в стране. Сегодня она составляет 200 с небольшим долларов, а в условиях внешнего шока упадет до 100 долларов. А какой тогда будет пенсия — 30 долларов? К сожалению, Украина не готова к следующей волне мирового экономического кризиса, которая для нас

спрос, то мы выиграем. Если упадет — наше самочувствие ухудшится в два раза», — прогнозирует эксперт.

ПОСЛЕДНИЙ ШАНС НА РЕФОРМЫ

18 ноября чиновники Международного валютного фонда по результатам своей работы в Украине сделали резкое заявление. В нем говорится, что Фонд ожидает от Украины реальной борьбы с коррупцией и привлечения к ответственности высокопоставленных чиновников, уличенных в коррупционных действиях. В документе отмечается, что, несмотря на создание новых институтов, в частности Антикоррупционного бюро, а также внедрение системы электронного декларирования активов, приговоры никому из коррумпированных чиновников не вынесены.

Гонтарепад ДОВІВ ДО НАБУ

Діяльність очільниці Нацбанку Валерії Гонтаревої, яка призвела до руйнації національної фінансової та банківської систем, тепер буде розслідувати Національне антикорупційне бюро України (НАБУ). Депутати ВО «Батьківщина» разом із ошуканими вкладниками передали до цього органу спеціальну заяву, де виклали всі обставини справи щодо вчинків голови НБУ, які можуть бути кваліфіковані як корупція.

Скільки б президент не казав про те, що Гонтарева — найкращий банкір, факти свідчать про зворотне.

За словами лідера ВО «Батьківщина» Юлії Тимошенко, «ядерною кнопкою», яка запустила процес руйнації національної фінансової та банківської систем, стало падіння курсу гривні в 3,2 раза.

«У результаті діяльності Гонтаревої штучно доведено до банкрутства 84 українські банки. Під своїми уламками вони поховали майже 400 млрд грн, що належать українцям — фізичним особам та підприємцям», — підкреслила політик.

Тільки за останні тижні НБУ визнав неплатоспроможними ще кілька фінансових установ. І цей

процес навряд чи припиниться, доки біля керма Нацбанку стоятиме Гонтарева. Тим більше, що на ліквідації банків можна реалізувати не одну корупційну схему.

Юлія Тимошенко продемонструвала журналістам документ, отриманий із Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО), відповідно до якого активи ліквідованих банків, що становлять 448 млрд грн, установа оцінила лише в 99 млрд грн.

«Майже 350 млрд грн — це та легка здобич, яка сьогодні належить корупціонерам у Фонді гарантування вкладів. Це — половина державного бюджету України», — зазначила політик, не виключивши, що ці кошти будуть спрямовані в офшори.

Нагадаємо, що директором-розпорядником Фонду гарантування вкладів є Костянтин Ворущилін. Його сходження кар'єрою

драбиною від 1996 року «випадково» пов'язане з чинним президентом України. Після переходу з банку «Аваль» Ворущилін став головою правління порохенківського банку «Мрія», що був проданий російському ВТБ у 2006 році. Від 2007-го до 2014-го він очолював фінансово-інвестиційну корпорацію «Богдан», яка також належить родині українського гаранта. А з 2008 року Ворущилін був також і керівником наглядової ради ПАТ «Міжнародний інвестиційний банк», основним власником якого є... Петро Порошенко.

«Партія і фракція «Батьківщина» вимагає від президента Порошенка припинити свої оборудки спільно зі своїми бізнес-партнерами у банківській сфері. Ми вимагаємо, щоб він негайно звільнив з посад голову НБУ Гонтареву та голову Фонду гарантування вкладів Ворущиліна. Якщо президент цього не зробить, це означатиме, що він продовжує свій корумпований бізнес на падінні фінансової системи України», — наголосила Юлія Тимошенко.

Лідер «Батьківщини» повідомила, що найближчим часом буде зареєстрована постанова про створення ТСК щодо перевірки діяльності Валерії Гонтаревої та Костянтина Ворущиліна на предмет корупції.

«Також ми хочемо дослідити, як повертаються заощадження та депозити українцям і як знищуються українські банки», — додала вона.

Перевірку діяльності голови НБУ та директора-розпорядника ФГВФО має здійснити й НАБУ. Представники «Батьківщини» разом із вкладниками збанкрутілих банків передали керівникові цього органу Артему Ситнику спеціальну

Юлія Тимошенко передала також і до СБУ спеціальну заяву про вчинення керівником НБУ кримінального правопорушення, яке підпадає під кваліфікацію ст. 111 Кримінального кодексу України «Державна зрада».

«За підрахунками, які ми зробили спільно з представниками банківської системи України, правління Гонтаревої призвело до різкого підвищення долі капіталу російських банків у банківській системі України з 12% до 41%», — констатувала лідер «Батьківщини».

Проте Костянтин Ворущилін та Валерія Гонтарева наразі не збираються здавати своїх позицій, почувачись у безпеці під «крилом» президента. Перший звернувся до Генпрокуратури та НАБУ з проханням перевірити законність оцінки та реалізації активів неплатоспроможних банків. Друга заявила про політичний тиск, через що, мовляв, розкрито «макроекономічна стабільність», і про незадовільну роботу парламенту, який уповільнює реформи, внаслідок чого Україні можуть відмовити в черговому транші МВФ.

НАБУ, СБУ ТА ПАРЛАМЕНТСКА ТИМЧАСОВА СЛІДЧА КОМІСІЯ МАЮТЬ ПЕРЕВІРИТИ ДІЯЛЬНІСТЬ ГОЛОВИ НБУ І ДИРЕКТОРА- РОЗПОРЯДНИКА ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

заяву щодо зловживань вказаних чиновників.

Юлія Тимошенко зазначила, що Національне антикорупційне бюро, сформоване на конкурсних засадах, є останньою надією на справедливість.

«Для пана Ситника це буде тест на здатність боротися з корупцією. Ми цінуємо його намагання дати відсіч чиновникам середнього рівня, але поки він не почне боротьбу з очільниками корупції в Україні — Порошенком, Гройсманом, Яценюком, Гонтаревою, уся його діяльність буде видаватися фейком», — заявила політик.

Очільниця НБУ має на увазі пенсійну реформу та відкриття ринку землі, забувши при цьому розповісти про негативні наслідки цих новацій для українців. Зрозуміло, що краще свої гріхи перекласти на чужі плечі. І зовсім неважливо, що МВФ висловлював невдоволення роботою Гонтаревої, а американське видання Global Finance у рейтингу керівників центробанків світу визнало голову НБУ однією з найбільш неуспішних банкірів. Доки НАБУ та СБУ не проведуть розслідування, її караван продовжуватиме йти. А далі? Час покаже...

Катерина МІЦКЕВИЧ

Терміново ухвалений парламентом та підписаний президентом закон №5390, який поверне гроші вкладникам банку «Михайлівський», здавалося б, свідчить про те, що влада нарешті почула людей. Експерти ж вважають, що цей документ розроблений заради спасіння Гонтаревої, але в майбутньому він не порятує вкладників від шахрайства і не зарадить банківській системі.

Невідкладне прийняття написаного в АП законопроект лобював сам президент. Документ уточнює процедури оформлення вкладів населення у небанківських фінансових закладів за участю банків-агентів.

Тепер Фонд гарантування вкладів має відшкодувати гроші клієнтам, які фактично не були вкладниками і, відповідно, не підпадали під гарантійні виплати в разі банкрутства банку. Адже шахрайство полягало в тому, що безпосередньо в приміщенні «Михайлівського» фізичні особи вносили грошові кошти на користь ТОВ «Інвестиційно-розрахунковий центр» (ІРЦ) і ТОВ «Кредитно-інвестиційний центр» (КІЦ) за

договорами фінансової позики. Відразу ці кошти перераховувалися в інші банки або використовувалися для фінансування витрат зазначених компаній. Тобто ошукані клієнти фактично не були вкладниками «Михайлівського».

Президент Асоціації українських банків Олександр Сугоняко вважає цей документ непродуманим, щонайменше дивним.

«Виникає питання: чому прийняли рішення на користь клієнтів фінансових компаній, але проігнорували заблокування поточних рахунків малого бізнесу в зруйнованих банках? Цей закон є рефлексивною реакцією влади на вулицю і фактично проявом слабкості перед вузьким колом вкладників», — констатував він у коментарі «ВВ».

А президент Українського аналітичного центру Олександр Охрімченко вважає, що цей закон є документом разової дії.

«Його прийняття можна пояснити лише бажанням президента врятувати Валерію Гонтареву, яка власне й довела банк «Михайлівський» до такого стану», — пояснив він «ВВ».

Закон для обраних?

Проте Олександр Сугоняко вважає, що цей закон містить і позитивний момент.

«Те, що не лише Нацбанк, а й уся наша банківська система давно втратили обличчя, — це факт. Спроба заробити на необізнаних клієнтах є аморальною. Відтепер банки повинні реально говорити про вартість тієї чи іншої послуги або продукту, які вони надають», — додав експерт.

Так чи інакше, але вкладникам «Михайлівського» таки виплатять за рахунок ФГВФО втрачені 1,2 млрд грн. Але звідки їх візьмуть, якщо у Фонді ці кошти не передбачені? Олександр Сугоняко вважає, що необхідну суму виділить НБУ або Мінфін. Тобто фактично людям повернуть вклади за рахунок всіх платників податків. А Олександр Охрімченко не виключає, що гроші з'являться у результаті емісії.

«А кожна емісія — це інфляція, девальвація, знову підуть розмови про те, що хтось розхитує курс, хоча насправді його розхитує НБУ», — пояснив він.

Обидва експерти вважають, що банківська система України перебуватиме на стадії вмирання, доки Гонтарева очолює Нацбанк.

«Це буде просто руїна. І тільки після того, як головою нацрегулятора стане інша особа, система може відродитися за 5–7 років», — вважає Охрімченко.

Олександр Сугоняко наполягає на тому, що нівелювати катастрофічну ситуацію у банківській сфері може тільки кредитування української економіки.

«І це має бути спільний захід нового керівництва НБУ і, мабуть, нового Кабміну, тому що нинішній уряд це робити не збирається. Інакше не буде ані банків, ані економіки», — констатував експерт.

Він вважає, що ключовою проблемою банківської системи є зневіреність у ній українців.

«Люди забрали з банків 18 млрд доларів. Вони можуть повернутися лише тоді, коли голова НБУ, прем'єр-міністр та міністр економіки заслугуватимуть на довіру», — підсумував Сугоняко.

Арина МАРТОВА

Избрание Дональда Трампа 45-м президентом США не только не обрадовало европейских политиков, но внесло беспокойство в ряды ЕС. В ходе избирательной кампании миллиардер неоднократно критиковал и НАТО, и Европу, которая, по его мнению, мало что делает для собственной обороноспособности и безопасности. Однако пока новый президент окончательно не вступил в должность, никто не знает, чего от него ожидать. Поэтому Европарламент подстраховался, приняв резолюцию о создании общеевропейского оборонного блока, который может в некоторой степени стать альтернативой Альянсу.

МОЯ ПОПЫТКА №5

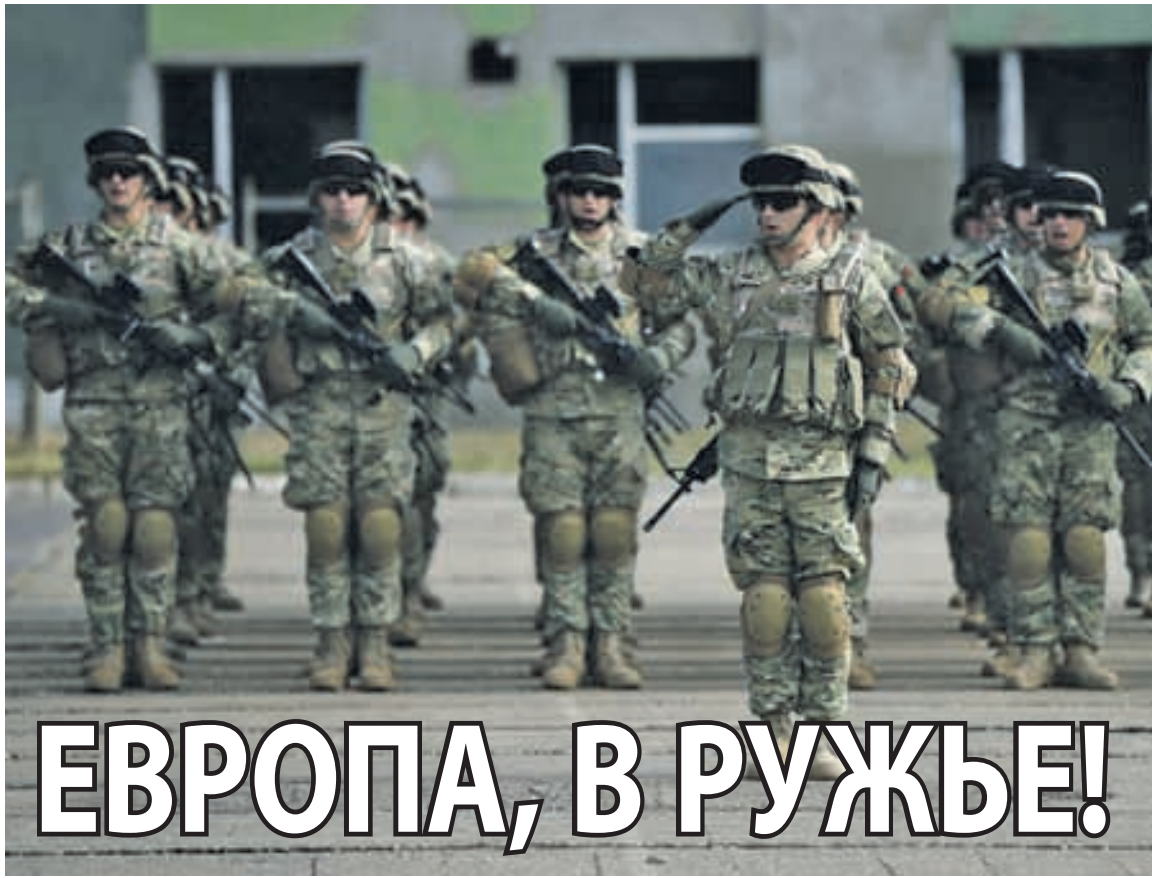
Идея создания общеевропейского оборонного союза не нова. По словам военного эксперта Олега Жданова, постулат об объединенных силах безопасности Европы заложил в документы ЕС предыдущий канцлер Германии Герхард Шредер. Однако воплотить в жизнь эту идею он не успел, уступив свой пост Ангеле Меркель, которая ныне готова в четвертый раз побороться за премьерское кресло.

В свою очередь эксперт по вопросам НАТО Сергей Череватый напомнил, что воплощением идеи европейских оборонных союзов стали британско-французские батальоны, созданные в начале 2000-х, однако они просуществовали недолго. Также несколько раз ЕС проводил совместные военные операции и гражданские миссии, но дальше этого дело не пошло.

«Последние годы, предшествующие агрессии РФ, европейские члены НАТО, за исключением Великобритании и Франции, довольно сдержанно относились к своим оборонным программам. Ведь многие эксперты, прежде всего в Германии, считали, что в ближайшие 20 лет серьезного вооруженного конфликта на европейском континенте не будет. Поэтому к 2014 году Европа оказалась абсолютно не готовой», — подчеркнул он в комментарии «ВВ».

Согласно рекомендациям НАТО, расходы на оборону стран — участниц Альянса должны быть не менее 2% от ВВП. Но в 2016 году лишь Греция, Великобритания, Эстония и Польша выполнили этот пункт. Остальные государства выделили гораздо меньше, хотя каждое по отдельности увеличило расходы на внутреннюю защиту.

И вот Европарламент своей резолюцией рекомендует создать фактически новый европейский оборонный союз, предполагающий углубление сотрудничества между войсками стран — членов ЕС, увеличение расходов Евросоюза на военные миссии и расширение общего арсенала техники. В до-

ЕВРОПА, В РУЖЬЕ!

СОЗДАНИЕ ОБОРОННОГО СОЮЗА И ОБЪЕДИНЕННЫХ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ В ЕВРОПЕ ФАКТИЧЕСКИ ОЗНАЧАЕТ «НАТО, ДО СВИДАНИЯ!». ВЕДЬ ЕС НИКОГДА НЕ БУДЕТ КОРМИТЬ ДВЕ АРМИИ

кументе содержится призыв к государствам-членам направлять на оборонные нужды 2% ВВП.

Также Европарламент предлагает создать многонациональные силы и штаб-квартиру ЕС для планирования и координации совместных действий в кризисных ситуациях там, где НАТО не желает действовать.

«Европа по-прежнему в значительной степени зависит от возможностей НАТО и полагается на солидарность США. В европейской политике наступил момент для решительных действий в области обороны», — заявил докладчик ЕП Урмас Паэт.

НАТО, ДО СВИДАНИЯ?

Обеспокоенность европейцев относительно помощи НАТО понятна. Ведь США являются главным локомотивом, финансовым двигателем и логистом Альянса. А тут Трамп со своей политикой изоляционизма и сворачиванием программ на европейском континенте! И хоть в последних заявлениях он кардинально сменил риторику, ни у кого нет уверенности в его действиях после вступления в должность.

«Заявления Трампа останутся лишь заявлениями: в США семь ветвей власти, абсолютно сбалансированных между собой. Более того, если Трамп не станет на рельсы партийной программы республиканцев, не исключено, что ему пригрозят импичментом. Они — те люди, которые будут сиюминутно с РФ или сдавать мировые позиции. Не для этого они становились мировыми лидерами», — высказал свое мнение Олег Жданов.

При этом эксперт считает, что европейцы всеми силами будут стремиться основать свой оборонный союз, пользуясь политической паузой, возникшей в связи со сменой администрации в Белом доме, чтобы выйти из-под влияния Штатов.

«Создание объединенных вооруженных сил Европы фактически означает «НАТО, до свидания!». Ведь ЕС ни за что не будет кормить две армии», — уточнил он.

По мнению Жданова, войско ЕС будет очень боеспособным, мобильным, хорошо обученным и оснащенным.

«Если основой такой армии станет Бундесвер, она действительно может гарантировать безопасность на европейском континенте», — уточнил эксперт.

Внештатный научный консультант Центра Разумкова по вопросам взаимодействия с ЕС Александр Шнырков подтвердил, что на данный момент Германия, Франция, Италия, Испания и Великобритания, которая формально пока еще находится в ЕС, имеют мощные вооруженные силы, однако эти государства придерживаются национальных стратегий и к совместным оборонным инициативам относятся осторожно.

«Учитывая внутренние противоречия между членами Евросоюза, я не уверен, что даже в случае создания оборонного союза те же голландские войска будут воевать за страны Балтии, Чехию, Словакию, Польшу. А американцы могут и будут это делать», — сообщил он «ВВ».

А Сергей Череватый уверен, что никто в мире не сможет составить конкуренцию НАТО. И если от США после инаугурации

Трампа последует четкий месседж о сохранении этой организации, европейские страны поддержат Альянс.

«В ближайшей перспективе НАТО сохранит свои позиции, его не ждет раскол и забвение», — подчеркнул он.

БЫТЬ ИЛИ НЕ БЫТЬ

Эксперты сходятся во мнении, что решение о создании оборонного союза будет принято в лучшем случае в 2017 году — после выборов во Франции и Германии. К этому времени станет понятна и политика, которую будет проводить новый президент США.

«Нынешняя резолюция — декларация о намерениях. Она носит рекомендательный характер. В нынешних условиях, когда еще слишком много вопросов, каждое государство ЕС будет наращивать национальную военную мощь, чтобы иметь буфер в случае, если американский зонтик безопасности закроется», — констатировал Александр Шнырков.

Он добавил, что сегодня Европа политически не готова к созданию оборонного союза, так как члены — участники ЕС редко приходят к консенсусу и по менее значительным поводам.

Сергей Череватый считает, что европейские вооруженные силы могут быть сформированы лишь в крайнем случае, когда возникнет прямая военная угроза. Их основой может стать не так давно созданная объединенная Европейская служба охраны побережья и границы.

«Но даже в рамках НАТО никто не хотел тратить необходимые

суммы на оборону. Создавать европейскую оборонную структуру — очень дорого и затратно», — отметил он.

А Олег Жданов уверен, что основанию европейского конкурента НАТО будут препятствовать в первую очередь США.

«Если же ЕС успеет создать такой оборонный союз, Штаты могут пойти на действия, схожие с теми, которые НАТО проводило в Югославии, чтобы напомнить Европе, что без Альянса на их безопасности можно поставить крест», — считает эксперт.

ВСПОМНИТЬ ОБ УКРАИНЕ

Эксперты сходятся во мнении, что в нынешней геополитической ситуации, вне зависимости от развития ситуации с оборонными союзами, перспективы Украины явно улучшились.

«Республиканская партия направлена на максимальное ослабление России. Если конфликт на Донбассе перейдет в острую стадию, американцы могут не просто вмешаться на уровне советников (что, по сути происходит уже сейчас, ведь наши силы специальных операций тренируют и готовят на токсичные инструкторы), но и предоставить нам летальное оружие», — заявил Жданов.

Впрочем, он уверен, что у России нет ни сил, ни средств на прямое вторжение в Украину. Да и не заинтересован Кремль в том, чтобы на него повесили эскалацию конфликта и срыв Минских договоренностей.

«А вот огневой шантаж по всей линии соприкосновения и тактические атаки на наши отдельные объекты с целью усилить давление будут продолжаться. До инаугурации Трампа Россия постарается выдать из нас политические решения в нужном Кремлю контексте. Соответственно, эскалация в ближайшее время будет наращаться», — уточнил эксперт.

Сергей Череватый также уверен, что мы получим военную поддержку от европейского оборонного союза в случае его создания.

Однако и нам самим нужно наконец действовать, а не ограничиваться обращениями к миру с просьбами о помощи. Ведь, по словам Жданова, реформы украинской армии за три года как не было, так и нет.

«Армия — зеркало государства. Поэтому не сложно понять, какова ситуация в войсках. Минобороны и в целом государство максимально тормозят реформы. Фактически мы имеем лишь силы специальных операций, на создания которых настояли США. Но наш президент умудрился и это испортить, сменив командующего на этапе ввода ССО в состав вооруженных сил Украины».

За три года при тех средствах, которые были выделены на укрепление обороноспособности страны, мы могли создать армию не хуже Бундесвера. А у нас каждый день коррупционные скандалы и проблемы в вооруженных силах», — подытожил эксперт.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

Путин выходит за рамки выборов в попытке расширить власть

Победа Дональда Трампа на выборах президента США вызвала резонанс во всем мире. А Владимир Путин тем временем делает все, чтобы удостовериться, что он останется силой, с которой не сможет не считаться следующий резидент Белого дома.

Путин собирает команду, чтобы в 2018 году гарантировать себе победу с большим отрывом на выборах на четвертый срок, сообщают пятеро людей, приближенные к процессу. Эти усилия возглавляет бывший глава «Росатома» Сергей Кириенко, который в прошлом месяце был назначен Кремлем руководить внутренней политикой. Ожидается, что он станет главой кампании, когда о ней объявят публично, вероятно, в конце следующего года, сказал один из источников.

Путин закладывает основу для своего третьего десятилетия у власти. Полномочия Кириенко выходят за рамки выборов, считают люди, уже обсуждавшие с ним этот вопрос. Среди прочего он также должен избавиться от некоторого консерватизма, который распространился в политической системе в последние годы, и сделать это без угрозы для стабильности. Вероятно, его назна-

чение — это часть плана Путина по введению нового поколения высших должностных лиц.

«Консервативная повестка дня исчерпала себя», — сказал Андрей Ашкерев, политолог из МГУ. — Путин призывает молодых бюрократов присоединиться к нему в попытке освежить систему».

Кириенко известен в основном пребыванием на посту премьер-министра в 1998 году, когда Россия объявила дефолт по внутреннему долгу, и нацвалюта рухнула. 54-летний чиновник работал под руководством Путина с 2000 года. Большую часть этого периода, на посту главы государственной корпорации «Росатом», он был сосредоточен на восстановлении атомной промышленности до ее советской славы. Под его руководством компания стала инструментом внешней политики, поскольку она увеличила глобальный охват, заключив сделки на

строительство электростанций во многих странах — от Финляндии и Венгрии до Китая и Индии.

До выборов остается полтора года, и Кириенко уже начал свою работу, правда, только с одним коллегой — бывшим пресс-секретарем «Росатома» Сергеем Новиковым. Пока не ясно, каким будет его штат, хотя Кириенко отметил, что он хотел бы объединить усилия с бывшим министром финансов Алексеем Кудриным, который разрабатывает

план по укреплению судебной системы, сообщают источники.

Новиков отказался от комментариев и сказал, что Кириенко недоступен. Пресс-секретарь Путина Дмитрий Песков заявил, что роль Кириенко более «многогранна», чем

просто организация выборов и внесение изменений во внутреннюю политику.

«Кириенко должен провести не обычные выборы, а выборы Путина, которые больше похожи на референдум о доверии Путину», — сказал Андрей Колесников, руководитель программы отечественной политики в Московском Центре Карнеги.

Рейтинг Путина составляет более 80%, в оппозиции царит хаос. Согласно результатам опроса, проведенного компанией «Левада», почти две трети россиян хотят, чтобы он продолжал управлять страной после 2018 года. Российский лидер укрепил свою поддержку, вернувшись на пост президента после четырехлетнего пребывания в должности премьер-министра из-за массовых протестов. Популярность Путина взлетела вверх после аннексии Крыма, поддержки сепаратистов в Украине и повторного утверждения роли России в системе глобальной безопасности после вторжения в Сирию.

Предшественник Кириенко, Вячеслав Володин, обеспечил Путину большинство (64%), представляя его оппонентов непатриотичными и оторванными от реальности. Критиков Кремля назвали «иностранными агентами», стремящимися свергнуть правительство.

Кириенко дал понять, что выбирает другой подход. Говорят, в ходе встреч с момента вступления в должность он выразил желание расширить целевую аудиторию Кремля

ПУТИН СОБИРАЕТ КОМАНДУ, ЧТОБЫ В 2018 ГОДУ ГАРАНТИРОВАТЬ СЕБЕ ПОБЕДУ С БОЛЬШИМ ОТРЫВОМ НА ВЫБОРАХ НА ЧЕТВЕРТЫЙ СРОК

без радикальных изменений, обратившись к группам за пределами консервативного ядра Путина.

Он также поможет российскому лидеру восстановить контроль над враждующими фракциями в его ближайшем окружении, говорит Глеб Пав-

ловский, советник Путина во время его первого десятилетия у власти.

Цель Кириенко «заключается в том, чтобы модернизировать систему, используя трудности в стране в качестве оправдания», — сказал Павловский по телефону. Он будет управлять «технократической модернизацией, в которой пропагандистская истерия окажется в стороне».

Возможно, динамика кадровых перестановок во власти предоставит Кириенко больше пространства для работы. Недавно свои посты оставили несколько высокопоставленных чиновников, в том числе бывший руководитель администрации Путина Сергей Иванов. Министр экономики Алексей Улюкаев был задержан и уволен из-за обвинений во взяточничестве. Их место заняли более молодые политики, многие из которых начинали свою карьеру во время правления Путина.

Отношения Кириенко с Путиным восходят к концу 1990-х, когда в качестве премьер-министра он сообщил новость о неожиданном назначении будущего президента на пост главы Федеральной службы безопасности — главного руководителя постсоветского КГБ.

Кириенко играл важную роль в ограничении действий влиятельных региональных боссов в первые годы президентства Путина, а в 2005 году был назначен главой «Росатома». Вскоре он стал регулярно сопровождать Путина в международных поездках, заключая миллиардные сделки. Успешный результат в 2018 году может обещать ему продвижение по службе, говорят некоторые высокопоставленные должностные лица.

От Кириенко зависят не только президентские выборы 2018 года, говорит Борис Макаренко, президент Центра политических технологий в Москве. Кириенко должен «предложить новый план действий в этих сложных экономических условиях», который установит приоритеты для следующего — и конституционно последнего — срока Путина, сказал политический консультант.

Степан КРАВЧЕНКО,
Евгения ПИШЬМЕННАЯ
Bloomberg.com

Европарламент принял резолюцию о борьбе с российской пропагандой

Европарламент принял резолюцию о противодействии пропаганде со стороны России и террористической группировки «Исламское государство». Отвечать в ЕС собираются не контрпропагандой, а просвещением и поддержкой свободы СМИ. За принятие документа на заседании в Страсбурге проголосовали 394 депутата, против высказались 179 парламентариев, 208 воздержались.

В документе указано, что власти РФ ведут пропаганду против Евросоюза и стран Восточного партнерства (Азербайджан, Армения, Беларусь, Грузия, Молдова и Украина. — Прим. ред.).

«Российское правительство применяет широкий спектр инструментов, в частности аналитические центры и фонды (например, «Русский мир»), специальные госучреждения (например, «Россотрудничество»), многоязычные телекомпании (например, RT), псевдоновостные агентства и мультимедийные сервисы (в частности, Sputnik), международные социальные и религиозные группы, социальные сети и интернет-троллей для того, чтобы поставить под сомнение демократические ценности, внести раскол в Европу, заручиться поддержкой на внутренней арене

и создать в странах Восточного партнерства впечатление недееспособности госструктур ЕС», — говорится в тексте резолюции.

Согласно тексту, Европарламент призывает Еврокомиссию и страны ЕС увеличить финансирование «демократических инструментов», поддерживающих свободу СМИ в государствах Восточного партнерства и России. В частности, Европарламент требует, чтобы были выделены дополнительные средства на эти цели «Европейскому фонду за демократию», «Европейскому инструменту демократии и прав человека» (EIDHR), «Мониторингу свободы СМИ стран Восточного партнерства» (EaP Media Freedom Watch) и другим.

Кроме того, в резолюции содержится требование о предоставлении дополнительного

персонала и бюджета Оперативной рабочей группе по стратегическим коммуникациям, которая с 2015 года готовит дайджесты с разоблачением дезинформации о Евросоюзе в русскоязычных СМИ. Сейчас группа насчитывает менее десяти человек и не имеет собственного бюджета. Европарламент призвал преобразовать Оперативную рабочую группу в полноправный отдел внутри Европейской службы внешних связей, а также создать веб-сайт на базе Twitter-аккаунта @EUvsDisInfo, где пользователи смогут «ознакомиться с набором средств распознавания дезинформации с объяснением, как она работает».

Главной угрозой со стороны «ИГ» в резолюции названа вербовка террористами своих сторонников в странах ЕС. Для предотвращения радикализации молодых людей предлагается поддерживать инициативы по распространению идей умеренного ислама, разоблачению идеологии «ИГ» и нарушениям прав человека джихадистами. Европарламент призывает страны ЕС взаимодействовать с руководителями соцсетей для пре-

дотвращения распространения через них исламистской пропаганды.

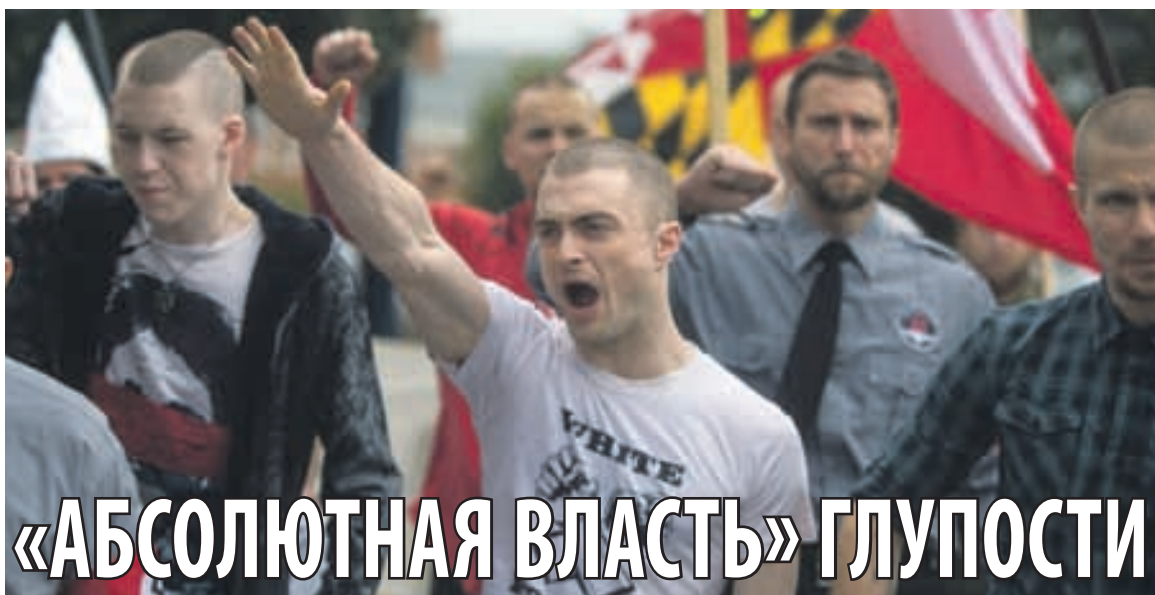
Президент России Владимир Путин в тот же день назвал принятие резолюции «совершенно очевидной деградацией в политическом смысле этого слова представлений о демократии в западном обществе».

В то же время он выразил надежду на то, что «реально никаких ограничений» в работе перечисленных в документе СМИ не последует.

Илья КОВАЛЬ
Deutsche Welle, Германия

Дэниелу Рэдклиффу слишком надоело, что зрители до сих пор ассоциируют его с Гарри Поттером. Вот британский актер и лезет из кожи вон, доказывая, что он вырос. Только так можно объяснить его последние киноработы. Например, съемки в эксцентричной картине «Человек — швейцарский нож». Но и этого Рэдклиффу оказалось мало. Теперь ему захотелось сыграть крутого парня, что он, собственно говоря, и попытался сделать, снявшись в фильме «Абсолютная власть».

«АБСОЛЮТНАЯ ВЛАСТЬ» ГЛУПОСТИ

Итак, Нейт Фостер (Дэниел Рэдклифф) — аналитик ФБР, занимающийся исламистами. Практически все рабочие дни за редким исключением он проводит у компьютера. Но в душе мечтает сделать что-то полезное и великое как оперативник.

И вот однажды, будто прочитав его мысли, к нему подходит коллега из другого отдела Анджела Зампаро (Тони Коллет). Она предлагает Нейту внедриться в банду неонацистов, которые как раз готовят «грязную» бомбу. И что вы думаете? Нейт поккетничал немного, мол, с физподготовкой у него не все хорошо, но согласился.

Высшее руководство начинает негодовать: как этот пай-мальчик в очках с хорошими манерами сможет проникнуть в банду скинхедов? И это правда. Не говоря о том, что у главного героя действительно нет никакой подготовки. К тому же потребуется немало времени, чтобы внедриться и заслужить доверие «собратьев». Но к тому моменту они явно успеют подорвать бомбу. А ведь на кону — жизнь миллионов американцев! Но оказывается, что одного желания иногда бывает достаточно. Нейт быстро изучает профильную литературу, брешет голову, придумывает себе легенду, мол, служил в Ираке, и отправляется на дело.

Кстати, в этом кино представлены абсолютно разные праворадикальные группировки: скинхеды-гопники,

ДЛЯ МНОГОНАЦИОНАЛЬНОЙ АМЕРИКИ ЭТО КРАЙНЕ ВАЖНЫЙ ФИЛЬМ, ПОТОМУ ЧТО ТЕМА РАСИЗМА В США ДО СИХ ПОР СВЕРХАКТУАЛЬНА. НО РЕЖИССЕР СНЯЛ АБСОЛЮТНО БЕССМЫСЛЕННОЕ КИНО, В КОТОРОМ НЕТ НИКАКОЙ МОРАЛИ. ЕСТЬ ТОЛЬКО ЦЕЛЬ: ОСТАНОВИТЬ ТЕРРОРИСТОВ. ВСЕ!

религиозные наследники ку-клуксклана и неонацисты эстетично-интеллектуалы. В общем, главному герою нужно быстро подружиться со всеми ребятами и срочно выяснить, кто из них готовится совершить теракт. Нейт нелепо пытается вывести экстремистов на чистую воду, но они почему-то не замечают этого. Хотя в один момент кажется, будто героя вот-вот раскроют, но удача оказывается на его стороне.

И у агента под прикрытием все получится, несмотря на тотальную глупость, которой режиссер и сценарист наделили этот фильм. А ведь картина основана на реальных событиях: в 1990-е агент ФБР Майкл Джерман действительно внедрился в банду неонацистов. Но как-то не верится, что под прикрытием в реальной жизни мог работать совершенно не подготовленный федерал.

С одной стороны, Рэдклифф — смельчак! По сути, еврей сыграл скинхеда. Что может быть неожиданной? С другой стороны, крутого парня из

него не получилось, не то у него ампула. Вот если бы в этом кино снялся Джейсон Стэтхем, его бритая голова и мускулы вписались бы в «Абсолютную власть» невероятно гармонично. Тогда бы и огрехи сценария можно было простить. Также сыграть агента под прикрытием мог бы Леонардо Ди Каприо: подобный опыт у него есть. Тогда бы это действительно была ИГРА! Но на такое амлюбужетное и скучное кино эти актеры вряд ли обратили бы внимание.

Дэниел Рэдклифф же слишком заигрался, не заметив самого главного: пытаюсь что-то кому-то доказать, он все больше теряет самого себя. Всегда стоит реально оценивать свои силы и не браться за неподъемное. Остается надеяться лишь на то, что в ближайшем будущем актер будет сдержанней в своих экспериментах.

Хотя, возможно, Дэниел Рэдклифф — это современный, но чуть более востребованный Маколей Калкин, который навсегда так и остался

Кевином Маккалистером из знаменитой комедии «Один дома». Тогда от Поттера и бежать не нужно...

«Абсолютная власть» — полнометражный дебют режиссера Даниэля Рагуссиса. И первый блин вышел у него комом. Хотя, по большому счету, задумка была очень оригинальной. Для многонациональной Америки это крайне важный фильм, потому что тема расизма в США до сих пор сверхактуальна. Но режиссер снял абсолютно бессмысленное кино, в котором нет никакой морали. Есть только цель: остановить террористов. Все!

Вот и получился у него недофильм. Если бы режиссерское кресло занял, к примеру, Гай Ричи, то зрителю презентовали бы действительно ярчайшую криминальную драму. Если бы Мартин Скорсезе, — тогда мы бы увидели захватывающий триллер или по-настоящему крепкое проблемное кино. Но, увы...

Анна СПИВАК

Безумец, карьерист, реформатор?

То, что лучшие режиссеры и актеры все больше внимания уделяют именно сериалам, — это свершившийся факт. Совсем недавно на американском кабельном телеканале HBO вышел многосерийный фильм «Молодой Папа» — драма о вымышленном эксцентричном понтифике. Режиссером ленты стал оscarоносный итальянец Паоло Соррентино, а главную роль исполнил британец Джуд Лоу.

Согласно сюжету, кардиналы выбирают нового Папу. Понтификом становится 47-летний выходец из США Ленни Белардо, который берет себе имя Пий XIII. Кардиналы думают, что молодым Папой можно будет легко манипулировать. А не тут-то было: новоиспеченный глава католической церкви с первой минуты показывает, что работать с ним будет очень сложно. Он не приемлет фамильярности и ставит на место даже старушку кухарку, которая по-матерински его обнимает. Что уж говорить о кардиналах... Он нарушит все их планы, установит за ними тотальную слежку...

А еще Папа решил стать «невидимым», то есть вообще никогда не яв-

ляться прихожанам! Он даже увольняет штатного фотографа Ватикана! Главное, чтобы его лицо никто не видел. Странный? Более чем! Но что он натворит своей первой проповедью... Понтифик заставит каждого католика в мире ненавидеть себя!

Кто он, Пий XIII? Безумец, карьерист, реформатор? На этот вопрос не так-то легко найти ответ. И возможно, что для каждого он будет своим.

«Если зрители наберутся терпения и досмотрят сериал до конца, то поймут, что мы с любопытством и честностью, без лишней провокации, попытались исследовать противоречия, трудности и увлекательные аспекты из жизни священников, мо-

нахинь и пап. Тем более что последние несколько выделяются на фоне остальных. Герой нашего сериала отличается от действующего Папы. Но ведь такое может произойти и в жизни, когда после очень либерального понтифика на эту должность придет человек с совершенно другими идеями. На мой взгляд, это не более чем иллюзия, что церковь собирается осовремениться и дальше», — рассказывает о своем творении режиссер Паоло Соррентино.

Главную роль в картине исполнил Джуд Лоу. Актер оставил позади свой любимый образ обольстительного красавчика и заявил о себе как об отличном драматическом актере. Но роль молодого Папы — нечто особенное. Возможно, это лучшая работа Джуда Лоу на сегодняшний день.

«Интереснее всего, каким образом он сможет держать оппонентов в стороне. Кого впустит в свой круг, как будет маневрировать и манипулировать людьми, чтобы добиться желаемого? В то же время Ленни всегда

был человеком честным. Он невероятно противоречив, и меня это даже восхищает. Сейчас он может сказать одно, через секунду — другое. При этом будет полностью верить в обе идеи. Тут мы с ним не похожи», — рассказывает Джуд Лоу.

По сути, это не телефильм, а шахматная партия. Главная фигура здесь — не взрослый Папа Римский Пий XIII, а маленький мальчик Ленни, которого много лет назад бросили родители. Это настолько дерзкий сериал, что оценивать его крайне сложно. Однако понравится он лишь неторопливому зрителю, готовому созерцать красивейшую картинку, а также слушать и слышать.

Евгения ПРОРЫВАЙ

ДОРОГИЕ НАШИ ЧИТАТЕЛИ!

В настоящее время оформить подписку на газету «Вечерние Вести» можно только через редакцию.

Оплатить подписку на газету «Вечерние Вести» вы можете в любом отделении государственного или коммерческого банка Украины по квитанции.

Если вы хотите получать газету со следующего месяца, вам необходимо оплатить подписку до 10 числа текущего месяца.

СТОИМОСТЬ РЕДАКЦИОННОЙ ПОДПИСКИ:

Язык	Индекс	Периодичность выхода	Стоимость подписки (1 месяц)
Рус	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечерние Вести» — газета для всех поколений!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	60
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекшнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечерние Вести» инд.23115, 6 міс.

Шеф-редактор — Сергей ПАЛЕХА, ответственный секретарь — Алексей СОКУР
Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.
Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080
Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»
Тел: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua
Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14
Заказ № 0123456789
Тираж 87 089 экз.
Рекомендованная цена 2 грн 30 коп.
Подписной индекс: 23115
При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.
Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.

